

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3136/2020
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног спора тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Рамиза Ђоровић, адвокат у ..., против туженог Центра за културу, туризам, омладину и спорт Општине Тутин, кога заступа Општински правобранилац у Тутину, ради враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 353/19 од 05.11.2019. године, у седници већа одржаној 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 353/19 од 05.11.2019. године

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, судска јединица у Тутину П1 190/18 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 80.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 353/19 од 05.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару, судска јединица у Тутину П1 190/18 од 14.11.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка и у укинutom делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по ревизији тужиоца, по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/2018 и 18/2020) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је био запослен код Општинске установе за спорт Тутин. Скупштина општине Тутин је донела одлуку о оснивању Центра за културу, туризам, омладину и спорт Општине Тутин, овде туженог, и то спајањем установа Мултимедијалног центра, Општинске установе за спорт и туристичке агенције „Тутин“. Чланом 6. одлуке предвиђено је да раднике установа и организације које су престале да постоје спајањем преузима новоосновани тужени. Наведени центар је регистрован код Привредног суда у Краљеву дана 22.12.2016. године, а установе чијим спајањем је настао су брисане и престале да постоје. Тужени је упутио обавештење запосленима и установама и организацији које су престале да постоје спајањем, да се на основу члана 147. и члана 148. Закона о раду и члана 6. Одлуке о оснивању Центра за културу, туризам, омладину и спорт Општине Тутин, њихови уговори преносе на центар, и да радни однос настављају код послодавца следбеника – Центар за културу, туризам, омладину и спорт, да имају иста права и обавезе која су имали код бившег послодавца, и позвао их да потпишу уговоре о раду са послодавцем, како би ступили на рад. Тужени је тужиоцу доставио писану понуду за закључење уговора о раду од 27.01.2017. године. Тужилац није потписао уговор о раду 27.01.2017. године. Решењем туженог ./2017 од 16.05.2017. године, тужиоцу је отказан уговор о раду и утврђен је престанак радног односа код туженог због одбијања закључења анекса уговора о раду. Правноснажном пресудом Основног суда у Новом Пазару, судска јединица у Тутину П1 575/17 од 19.12.2017. године поништено је као незаконито решење туженог којим је тужиоцу утврђен престанак радног односа са даном 15.05.2017. године услед одбијања закључења анекса уговора о раду.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужени дужан да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, па је усвојио тужбени захтев и одлучио као у изреци. Другостепени суд је прихватио за правилне разлоге првостепену пресуду.

Ревизијом тужени понавља утврђени след догађаја, према коме тужилац није потписао понуђени уговор о раду, те му је отказан уговор о раду, након чега је решење којим је отказан уговор о раду поништено. Ирелевантни су наводи да је тужени предузео мере прописане одредбама чланова 147. до 151. Закона о раду како би тужилац наставио са радом, после статусне промене и да је у том циљу слао обавештење о преносу уговора о раду са понудом за закључење нових уговора о раду, што је тужилац одбио својом вољом, а не пропустом туженог, те није ступио на рад, тако да тужени није могао применити одредбе члана 171. и 172. Закона о раду.

Одредбом члана 147. Закона о раду прописано је да је у случају статусне промене, односно промене послодавца, у складу са законом, послодавац следбеник преузима од послодавца претходника општи акт и све уговоре о раду који важи на дан

промене послодавца. Решењем туженог број ../2017 од 16.05.2017. године је тужиоцу отказан уговор о раду и утврђен престанак радног односа код туженог услед одбијања закључења анекса уговора о раду, са даном 15.05.2017. године. То решење је правноснажном пресудом поништено, те је тужени дужан да тужиоца врати на рад и реинтегрише га у радни однос као последицу незаконитог престанка радног односа, по одредби члана 191. став 1. Закона о раду, којим је прописано да ако у току поступка утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог, суд ће одлучити да се запослени врати на рад, што је правноснажном пресудом и одлучено. Стога су ирелевантни наведени наводи ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцу није досуђена накнада трошкова за састав одговора на ревизију, јер ти трошкови нису потребни за вођење парнице, у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић